

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Εδώ το καλό
και φτηνό
εργατικό
δυναμικό!

Για τη λειτουργία του πανεπιστημίου και τον καθορισμό του ρόλου του μέσα σε μια κοινωνία καθ'ύλην αρμόδια είναι πάντα τα αφεντικά -> και το κράτος. Όχι φυσικά για το καλό της μόρφωσης γενικά και αόριστα, αλλά για την κάλυψη των αναγκών του ελληνικού καπιταλισμού. Κομμάτι των επιλογών που έχουν κάνει οι εκφραστές της κυριαρχίας για να διαχειριστούν την κρίση τους είναι και ο επαναπροσδιορισμός της σπουδαιότητας και της χρησιμότητας του πανεπιστημίου.

Από την αλλαγή του πολιτεύματος και μετά, με το πέρασμα από τη χούντα στη δημοκρατία, ξεκίνησε να αλλάζει η κοινωνική σύνθεση εντός των πανεπιστημίων με την εισαγωγή σε αυτά περισσότερων παιδιών εργατών, χαμηλότερων στρωμάτων, λόγω της υπόσχεσης για δυνατότητα ακαδημαϊκής γνώσης και κυρίως κοινωνικής ανέλιξης. Στα πλαίσια του ίδιου αβανταρίσματος του πανεπιστημίου από το κράτος ήταν και η εξάπλωσή του σε πολλά μέρη της επαρχίας με την ίδρυση πολλών τμημάτων αει/τει. Βέβαια αυτό σκοπό είχε την παροχή ευκολότερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (είπαμε τώρα το πανεπιστήμιο είναι ανοιχτό για όλους!), καθώς και την οικονομική ανάπτυξη στη ζωή των πόλεων αυτών με την παρουσίαση νέων ευκαιριών και δυνατοτήτων και την ενίσχυση των ντόπιων αφεντικών. Όλα, για την καλλιέργεια των σχέσεων εξάρτησης μεταξύ της εξουσίας και των παραπάνω ευνοημένων, σχέσεις που αποδείχθηκαν χρήσιμα εργαλεία στα μετέπειτα σχέδια του κράτους. Βλέπουμε ότι το πανεπιστήμιο σαν μηχανισμός, με την παροχή προνομίων σε διάφορα κομμάτια, καταφέρνει να τα κρατάει πειθαρχημένα εξασφαλίζοντας την κοινωνική συνοχή.

